

სახალხო ბაზარი

№ 758

კვირა, 25 ნოემბერი 1912 წ.

№ 758

განცხადების ფასი: ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველ გვერდზე პერიოდში ღირს 15 კ., უკანასკნელზე 10 კ. სხვა ადგილებიდან კაპიტალის გარეშე მიღებულ განცხადებით ფასი: სტრიქონი პერიოდში ღირს 20 კ., უკან 10 კ. სპეციალური განცხადების დახვედრა პირველ გვერდზე თითო-ჯერ საღამოს 4 საათამდე ღირს 3 მ. 4 საათის შემდეგ მიღება მხოლოდ თვით სტამბა „შრომა“-ში, მუხრანის ქუჩა, და ელირება 4 მანეთი.

განცხადების იმ პირობით, ფირმითა და დაწესებულებათაგან, რომელნიც კავშირის გარეშე არიან, ან მათგან კანტორები და განყოფილებები აქვთ, მიიღება მხოლოდ საჯარო ხაზის ლ. და მ. შტეტლ და აშ. ბის განცხადებითა ცენტრალურ კანტორაში მოსკოვში, მიხსნიკის ქ., ს. სტოლინი და მის განყოფილებებში: პეტერბურგში—პროსპაია 11, ვარშავაში—პროსპაია კოსტოვი ქ. 130, პარიზში—ბონაპარტის მოედანი.

ხელის მოწერა და დასაბუთება განცხადებებს ჩადენილი უნდა იქნას რედაქციაში და ანტი-ფორმალური კანტორების გარეშე, დღის 3 საათამდე 3-მდე, საბაზრო 5-დან 7-მდე.

გეომეტრიული წერილობითი არ უნდა იქნება, რადგან კერძო წერილობითი დოკუმენტები სულ არ ითვლება, რადგან კერძო თვით მხოლოდ დოკუმენტები და კანტორების გარეშე, პირდაპირ უნდა პარაკება შეიძლება უბრალოდ, კვირა-უკუგების გარეშე, დღის 10 საათამდე ნაშუადღევს 3 საათამდე, ადრესის გამოცემა 40 კაპ.

რედაქცია და კანტორა იმყოფება: ტფილისში, სასახლის ქ., სარაჯიშვილის სახ. № 5. ფასტის ადრესი წერილობითა და ფულით: ტფილისი, ქართული კანტორა განყოფილება 1901.

გაზეთის ფასი: წელიწადში 8 მ. 50 კ. ცალკე 1 მ. 50 კ. ცალკე 5 კ. თვეში 75 კაპ.

უფრო-ღირსი სათლითი და სალიბრაბურთ გამოცემა.

„სახალხო ბაზარი“

25 კ.—15 კ.—10 კ.—6 კ.

კ. ტფილისი.

1574

ამ ნომერი ექვსი გვერდია.

კანტორისაგან

1912 წ. 34 ნომერი „ზრდადის“ მისამართზე უკანასკნელი ვადა არის მომავალ წლის 1 იანვარი, ამიტომ ვთხოვ ყველას, ვისაც პრემია ერგება, ამ ვადამდე უსათუოდ მოიკითხონ, რადგანაც 1 იანვრის შემდეგ პრემია აღარ შეენახებათ და ყოველნაირი მიწერ-მოწერაც მიმდინარე წლის პრემიის შესახებ უსაზღვროდ იქნება დატოვებული.

სახალხო ბაზარი სურათიანი დაგებით მიიღება ხელის მოწერა 1912 წლისათვის.

სა მიიღება ხელის მოწერა ცალკე, უნდატეხოდ და არც სურათიანი დასატეხა იყიდება ცალკე.

წელიწადში ღირს 8 მან. 50 კაპ.

1 ზოგადიანი ფლის დაგებით ღირს 1 მ. და 50 კ.

თვეში ღირს — 75 კაპ.

(როგორც ქალაქში, ისე ქალაქ გარეშე).

საზღვარ-გარეშე თვეში ზედმეტი 25 კაპ.

წლ. ხელის მოწერა (როგორც პრემია „გრადული“ ერგებათ) 8 მან. 50 კ. უნდა ქონდეთ გადახდილი შემდეგ ვადებზე: პირველად 3 მ., 1 მარტისათვის 3 მან., 1 მაისისათვის 7 მ. და 1 მ. 50 კ. 1 ივლისამდე, გაზეთის გამოწერა შეიძლება მხოლოდ თვეში 1 რიცხვიდან, მხოლოდ სრული თვეებით და მხოლოდ მიმდინარე წლის ბოლომდე.

გაზეთის ფლის მიღების უფლებით, არსად არავითარი აგენტი არა ჰყავს (გარდა წ. კ. მთავარ განყოფილების ტფილისის წიგნის მაღაზრისა) და ამიტომ პასუხს აგებს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდესაც ფული ან ფოსტით არის გამოგზავნილი, ან პირდაპირ კანტორაში მიღებული.

რედაქცია დაუბეჭდავს ნაწერების შესახებ ავტორებთან მიწერ-მოწერას არ მართავს, თუნდ საპასუხო მარკაც იყოს გამოგზავნილი და დაუბეჭდავს წერილებსაც არ ინახავს, დანარჩენ შემთხვევაში ყოველ წერიტების ან რაიმე ცნობის შესახებ საპასუხო საჭიროა ფასტის მარკა, დანარჩენი პირობები იხ. გაზეთის სათაურში.

კ. ი. ზუბალაშვილის სახ. ქალაქის სახალხო სახლი
ორშაბათს, 26 ნოემბერს 1912 წ.

ნ. ს. მოხირიძის განაწილება.

ქართ. სახ. წარმ. მმართვე. წრის მიერ, მსახ. ქ. ელ. ჩერქეზიშვილისა და ბ. ვ. ვამერელიძის მონაწილეობით წარმოადგენილი იქნებია:

- 1. მსხვერპლი** ღრ. ი. გუდგენიშვილისა მხოლოდ 1 მოკ.
- 2. ბიანი სოპრანოს „სიზმარი“** ბუფონადა 1 მოკ. პოტაპენკის თარჯ. ხანაშვილისა.
- 3. „სანუგა“** კომ. ა. ცაგარისა მხოლოდ 2 და 4 მოკ.

მონაწილეობას მიიღებს „წრის“ სკ. მოკ. მთელი დასი.

დასაწყისი საღამოს 8 საათზე რეჟისორი ალ. წუწუნავა.

ანონსი: 29 ნოემბერს სახალხო კონცერტი ქ. ფოცხვარაშვილისა. 1499.

ბელფ. № 795. ქართული თეატრი ბელფ. № 795.

ქ-ნ ელ. ჩერქეზიშვილის საბენეფისად

ქართული დრამატ. საზოგად. დასის მიერ წარმოდგენ. იქნება:

განსლ. ალ. აბაშიძის მონაწილეობით

პირველად ქართულ სცენაზე, პირველი 4 მოკ. დ. ნახუციანიშვილისა.

2) დედის მართა, მხიარული ვოდევილი 1 მოკ. ვ. გუნიასი, კნ. რიხიძის რაღს შესრულებს ქ-ნ ელ. ჩერქეზიშვილისა.

მონაწილეობენ: ქ-ნი: აბაშიძე, ლოლუა, შოთაძე, ჩერქეზიშვილი, ჯავახიშვილი; ბ-ნი: აბაშიძე, აბდუშელი, ალექსიძე, გუნია, გუდგენიშვილი, ზარდალიშვილი, მესხი, მატარაძე, მგალობლიშვილი, საბაძლი, ციციშვილი, შალიკაშვილი.

დასაწყისი ხალ. 8 საათზე. ადგილ. ფასი საბენეფისად.

ანონსი: კვირას, 2 დეკემბ., წარ. იქნება 1. „სიზმარ-ნუგა“, ღრ. შუგუაშვილისა; 2. „უბედურ-რა დღე“, მხიარ. ვოდ. ვ. ბალანტიშვილისა.

1578 რეჟისორი ალ. წუწუნავი. ქართული დრამატ. საზოგად. დასის მიერ.

მიიღება ხელის მოწერა 1913 წ.

ნახატებიან საუბრევილო ქურხად

„ნაკადულ“-ზე.

წელიწადი მიცხრება.

გამოცემა ჩვეულებრივი პროგრამით, საგანგებოდ არჩეულ სარედაქციო კომისიის ხელმძღვანელობით.

რედაქცია:

მცირე წლოვანთათვის 24 წიგნი

ძირითადთათვის 12 წიგნი.

ელირება წლიურად 5 მან., ნახევარწლიურად 3 მან., ცალკე-ცალკე თვითო გამოცემა 3 მ., საზღვარ-გარეშე 7 მ.

წლიური ხელის მოწერა მიიღებენ სახუქარს.

ხელის მოწერა მიიღება „ნაკადულს“ რედაქციაში, გოლოვინის პროსპექტ. 8, და ავანტირებთან.

1591

ქარხნის მარკა

კონიაკი და ლიკორი

ს. ს. შებრიარსკისა

ტფილისი ელისაბედის ქუჩა № 166. 1570

ქართული ავღაბრის სახალხო თეატრი წარმოდგენა № 15.

კვირას, 25 გორგობისთვის, 1912 წ.

ავღაბრის ქართულ სახლში წარმოდგენის მმართველი წრის მიერ წარმოდგენილი იქნება:

— ჩარალევი —

ტრავედია 3 მოკ. მილდრისა, თრავედია 3 ადგილი.

მონაწილეობენ: ქ. დავაძისა, ბ. აბაშიძე, შანშიაშვილი, სალაია, სულთანი-შვილი, ჯიბლაძე, თვარჯირიძე, კილიანაძე, კულუაშვილი, გოძიანი, ნინოშვილი, მისურაძე, მუხრან-გიორგი და სხვ.

დასაწყისი საღამოს 8 საათზე. ადგილების ფასები 4 კაპ. 50 კ.

ანტრაქტებში დაუკრავს სიმებიანი ორკესტრი ბ. ბეთანიაშვილის ხელმძღვანელობით.

მორიგი გამგე თ. ნახიძე. 1484. რეჟისორი ი. ივანიძე.

ტფილისის ქართული საგურნალო

ახლად გადაკეთების შემდეგ, ავადმყოფები მიიღებენ

ახალი მარკა, სახლი, № 7, მიმდინარე პროსპექტისა და ვაჟა-ფშაველას სახელობის სახლი.

ტ. მ. ლ. შ. მ. № 590.

სტაციონალური განყოფილება მოწყობილია 50 საწოლით, ცალკე ნომრებით და სერვისით განსაკუთრებით სამშობლოთა განყოფილებით.

მკურნალობა ავადმყოფთა მიღება შეიძლება ყოველ წამს, გარეშე მისაჩუქრებელი ავადმყოფების მიღებაც შეიძლება ექიმების-საქიანოების მიერ.

დავითიანი რ. ს. (ყოველ დღე) 1—2.

მანგებულო გ. მ. (ორშაბ., ოთხშაბ. და პარასკ.) 2—3.

მალაშვილი გ. გ. (სამშაბ. და შაბათობა) 10—12.

მიქელაძე შ. ა. (ყოველ დღე) 12 1/2—1.

ფედორაძე ე. გ. (ყოველ დღე, გარდა ოთხშაბ. და კვირისა) 12—1.

მარკევიჩი გ. მ. კონსულტატი (ყოველ-დღე) 11 1/2—12 1/2.

მელიქიშვილი მ. მ. (ყოველ დღე) 10—1.

ფარაძე რ. ნ. (ყოველ დღე) 12—1.

ექიმი-ქალი ვერბუცკა-ფირბაძევისა დ. (ყოველ დღე) 11—12.

თიქაძე ა. ე. (ყოველ დღე) 1—2.

მელიქიშვილი მ. მ. (ყოველ დღე) 10—1.

ხუდაბერიძე ბ. ი. (ყოველ დღე) 12—1.

ექ. ალი ბაქრაძე-დედბერიშვილისა (ყოველ დღე, გარდა ოთხ.) 1—1 1/2 მ.

მიქელაძე შ. ა. (ყოველ დღე) 12 1/2—1.

ფედორაძე ე. გ. (ყოველ დღე გარდა ოთხშაბ. და კვირისა) 12—1.

გედევანიშვილი მ. ა. (შაბათობით) 10 1/2—11.

დავითიანი რ. ს. (ყოველ დღე) 1—2.

ფინაიანი გ. ს. (ყოველ-დღე) 1—2.

აბრამიძე ა. ნ. (ყოველ დღე) 12 1/2—1 1/2.

არბიშვილი მ. ა. (ყოველ დღე) 12 1/2—1 1/2.

არბიშვილი მ. ა. (ყოველ დღე) 12 1/2—1 1/2.

მუსხელიშვილი გ. ს. (ორშაბათობით, ოთხშაბ. და პარასკ.) 2—2 1/2.

დასაწყისი ა. ნ. (ყოველ დღე) 1—1 1/2.

სამკურნალო სახლის მოწყობილი საკუთარი სამკურნალო და საბაქტერიოლოგიური ლაბორატორია სისლის განსწავლა, ათამბეგ. Wasserman, რეჟისორის 50 კ., საწოლები 2 მ. დაწესებული, ცალკე თათბარ მანქანითა და ელექტრონის 10 დღე წლიური ღირს 40 მ. თერაპიული, კონსულტაციები, მართის ბუფეტისა და მიღების კატეტერიზაცია, 606, 914 და შანსის შემზადება, დიეტურიანი წყალ, მასაჟი, ყველაფერი (არა, ძიანთა შემწერა და სხვა) შენახავითი სადასურთ.

8. 1010.

კალთხები

ტრეფლინი

1553

ხვალ, კვირას, 25 დეკემბერს, გარდაცვალების წლის თავზე კუკის სასაფლაოს წმ. ნინოს ეკლესიაში გადახდილი იქნება წირვა და პანაშვილი განსწავლული

ნიკოლოზ ლუკას ძის ბაქრაძისა.

რასაც აუწყებს ნათესავთა და ნაცნობთა მეშვეობით მისი ნიწრა რომანის ასული ბაქრაძისა შვილებით ქეთოთი და ვაგეითა. წირვა დაიწყება 10 საათზე, პანაშვილი—12 საათზე. 821

ბელფ. № 795. ქართული თეატრი ბელფ. № 795.

დილის წარმოდგენა

კვირას, 25 ნოემბერს, 1912 წ. ქართ. დრამ. სახ. დასის მიერ წარმოდგენილი იქნება აკაკი წერეთლის ისტორიული პიესა

კატარა კახი

დრამა 5 მოკ.

მონაწილეობას მიიღებენ: ქ-ნი გოგიაშვილი, დავითაშვილი, ჯავახიშვილი, ბ-ნი აბდუშელი, ალექსიძე, გუნია, გუდგენიშვილი, ზარდალიშვილი, მატარაძე, მესხი, მარტოშვილი, შალიკაშვილი.

დასაწყისი დღის 12 საათზე.

ადგილების ფასი ჩვეულებრივია.

ანონსი: ხუთშაბათს, 29 ნოემბერს, ქ-ნ ელ. ჩერქეზიშვილის საბენეფისად წარმოდგენილი იქნება: 1. „მანგებულო“; 2. „მალაშვილი“; 3. „მელიქიშვილი“; 4. „მელიქიშვილი“; 5. „მელიქიშვილი“; 6. „მელიქიშვილი“; 7. „მელიქიშვილი“; 8. „მელიქიშვილი“; 9. „მელიქიშვილი“; 10. „მელიქიშვილი“; 11. „მელიქიშვილი“; 12. „მელიქიშვილი“; 13. „მელიქიშვილი“; 14. „მელიქიშვილი“; 15. „მელიქიშვილი“; 16. „მელიქიშვილი“; 17. „მელიქიშვილი“; 18. „მელიქიშვილი“; 19. „მელიქიშვილი“; 20. „მელიქიშვილი“; 21. „მელიქიშვილი“; 22. „მელიქიშვილი“; 23. „მელიქიშვილი“; 24. „მელიქიშვილი“; 25. „მელიქიშვილი“; 26. „მელიქიშვილი“; 27. „მელიქიშვილი“; 28. „მელიქიშვილი“; 29. „მელიქიშვილი“; 30. „მელიქიშვილი“; 31. „მელიქიშვილი“; 32. „მელიქიშვილი“; 33. „მელიქიშვილი“; 34. „მელიქიშვილი“; 35. „მელიქიშვილი“; 36. „მელიქიშვილი“; 37. „მელიქიშვილი“; 38. „მელიქიშვილი“; 39. „მელიქიშვილი“; 40. „მელიქიშვილი“; 41. „მელიქიშვილი“; 42. „მელიქიშვილი“; 43. „მელიქიშვილი“; 44. „მელიქიშვილი“; 45. „მელიქიშვილი“; 46. „მელიქიშვილი“; 47. „მელიქიშვილი“; 48. „მელიქიშვილი“; 49. „მელიქიშვილი“; 50. „მელიქიშვილი“; 51. „მელიქიშვილი“; 52. „მელიქიშვილი“; 53. „მელიქიშვილი“; 54. „მელიქიშვილი“; 55. „მელიქიშვილი“; 56. „მელიქიშვილი“; 57. „მელიქიშვილი“; 58. „მელიქიშვილი“; 59. „მელიქიშვილი“; 60. „მელიქიშვილი“; 61. „მელიქიშვილი“; 62. „მელიქიშვილი“; 63. „მელიქიშვილი“; 64. „მელიქიშვილი“; 65. „მელიქიშვილი“; 66. „მელიქიშვილი“; 67. „მელიქიშვილი“; 68. „მელიქიშვილი“; 69. „მელიქიშვილი“; 70. „მელიქიშვილი“; 71. „მელიქიშვილი“; 72. „მელიქიშვილი“; 73. „მელიქიშვილი“; 74. „მელიქიშვილი“; 75. „მელიქიშვილი“; 76. „მელიქიშვილი“; 77. „მელიქიშვილი“; 78. „მელიქიშვილი“; 79. „მელიქიშვილი“; 80. „მელიქიშვილი“; 81. „მელიქიშვილი“; 82. „მელიქიშვილი“; 83. „მელიქიშვილი“; 84. „მელიქიშვილი“; 85. „მელიქიშვილი“; 86. „მელიქიშვილი“; 87. „მელიქიშვილი“; 88. „მელიქიშვილი“; 89. „მელიქიშვილი“; 90. „მელიქიშვილი“; 91. „მელიქიშვილი“; 92. „მელიქიშვილი“; 93. „მელიქიშვილი“; 94. „მელიქიშვილი“; 95. „მელიქიშვილი“; 96. „მელიქიშვილი“; 97. „მელიქიშვილი“; 98. „მელიქიშვილი“; 99. „მელიქიშვილი“; 100. „მელიქიშვილი“; 101. „მელიქიშვილი“; 102. „მელიქიშვილი“; 103. „მელიქიშვილი“; 104. „მელიქიშვილი“; 105. „მელიქიშვილი“; 106. „მელიქიშვილი“; 107. „მელიქიშვილი“; 108. „მელიქიშვილი“; 109. „მელიქიშვილი“; 110. „მელიქიშვილი“; 111. „მელიქიშვილი“; 112. „მელიქიშვილი“; 113. „მელიქიშვილი“; 114. „მელიქიშვილი“; 115. „მელიქიშვილი“; 116. „მელიქიშვილი“; 117. „მელიქიშვილი“; 118. „მელიქიშვილი“; 119. „მელიქიშვილი“; 120. „მელიქიშვილი“; 121. „მელიქიშვილი“; 122. „მელიქიშვილი“; 123. „მელიქიშვილი“; 124. „მელიქიშვილი“; 125. „მელიქიშვილი“; 126. „მელიქიშვილი“; 127. „მელიქიშვილი“; 128. „მელიქიშვილი“; 129. „მელიქიშვილი“; 130. „მელიქიშვილი“; 131. „მელიქიშვილი“; 132. „მელიქიშვილი“; 133. „მელიქიშვილი“; 134. „მელიქიშვილი“; 135. „მელიქიშვილი“; 136. „მელიქიშვილი“; 137. „მელიქიშვილი“; 138. „მელიქიშვილი“; 139. „მელიქიშვილი“; 140. „მელიქიშვილი“; 141. „მელიქიშვილი“; 142. „მელიქიშვილი“; 143. „მელიქიშვილი“; 144. „მელიქიშვილი“; 145. „მელიქიშვილი“; 146. „მელიქიშვილი“; 147. „მელიქიშვილი“; 148. „მელიქიშვილი“; 149. „მელიქიშვილი“; 150. „მელიქიშვილი“; 151. „მელიქიშვილი“; 152. „მელიქიშვილი“; 153. „მელიქიშვილი“; 154. „მელიქიშვილი“; 155. „მელიქიშვილი“; 156. „მელიქიშვილი“; 157. „მელიქიშვილი“; 158. „მელიქიშვილი“; 159. „მელიქიშვილი“; 160. „მელიქიშვილი“; 161. „მელიქიშვილი“; 162. „მელიქიშვილი“; 163. „მელიქიშვილი“; 164. „მელიქიშვილი“; 165. „მელიქიშვილი“; 166. „მელიქიშვილი“; 167. „მელიქიშვილი“; 168. „მელიქიშვილი“; 169. „მელიქიშვილი“; 170. „მელიქიშვილი“; 171. „მელიქიშვილი“; 172. „მელიქიშვილი“; 173. „მელიქიშვილი“; 174. „მელიქიშვილი“; 175. „მელიქიშვილი“; 176. „მელიქიშვილი“; 177. „მელიქიშვილი“; 178. „მელიქიშვილი“; 179. „მელიქიშვილი“; 180. „მელიქიშვილი“; 181. „მელიქიშვილი“; 182. „მელიქიშვილი“; 183. „მელიქიშვილი“; 184. „მელიქიშვილი“; 185. „მელიქიშვილი“; 186. „მელიქიშვილი“; 187. „მელიქიშვილი“; 188. „მელიქიშვილი“; 189. „მელიქიშვილი“; 190. „მელიქიშვილი“; 191. „მელიქიშვილი“; 192. „მელიქიშვილი“; 193. „მელიქიშვილი“; 194. „მელიქიშვილი“; 195. „მელიქიშვილი“; 196. „მელიქიშვილი“; 197. „მელიქიშვილი“; 198. „მელიქიშვილი“; 199. „მელიქიშვილი“; 200. „მელიქიშვილი“; 201. „მელიქიშვილი“; 202. „მელიქიშვილი“; 203. „მელიქიშვილი“; 204. „მელიქიშვილი“; 205. „მელიქიშვილი“; 206. „მელიქიშვილი“; 207. „მელიქიშვილი“; 208. „მელიქიშვილი“; 209. „მელიქიშვილი“; 210. „მელიქიშვილი“; 211. „მელიქიშვილი“; 212. „მელიქიშვილი“; 213. „მელიქიშვილი“; 214. „მელიქიშვილი“; 215. „მელიქიშვილი“; 216. „მელიქიშვილი“; 217. „მელიქიშვილი“; 218. „მელიქიშვილი“; 219. „მელიქიშვილი“; 220. „მელიქიშვილი“; 221. „მელიქიშვილი“; 222. „მელიქიშვილი“; 223. „მელიქიშვილი“; 224. „მელიქიშვილი“; 225. „მელიქიშვილი“; 226. „მელიქიშვილი“; 227. „მელიქიშვილი“; 228. „მელიქიშვილი“; 229. „მელიქიშვილი“; 230. „მელიქიშვილი“; 231. „მელიქიშვილი“; 232. „მელიქიშვილი“; 233. „მელიქიშვილი“; 234. „მელიქიშვილი“; 235. „მელიქიშვილი“; 236. „მელიქიშვილი“; 237. „მელიქიშვილი“; 238. „მელიქიშვილი“; 239. „მელიქიშვილი“; 240. „მელიქიშვილი“; 241. „მელიქიშვილი“; 242. „მელიქიშვილი“; 243. „მელიქიშვილი“; 244. „მელიქიშვილი“; 245. „მელიქიშვილი“; 246. „მელიქიშვილი“; 247. „მელიქიშვილი“; 248. „მელიქიშვილი“; 249. „მელიქიშვილი“; 250. „მელიქიშვილი“; 251. „მელიქიშვილი“; 252. „მელიქიშვილი“; 253. „მელიქიშვილი“; 254. „მელიქიშვილი“; 255. „მელიქიშვილი“; 256. „მელიქიშვილი“; 257. „მელიქიშვილი“; 258. „მელიქიშვილი“; 259. „მელიქიშვილი“; 260. „მელიქიშვილი“; 261. „მელიქიშვილი“; 262. „მელიქიშვილი“; 263. „მელიქიშვილი“; 264. „მელიქიშვილი“; 265. „მელიქიშვილი“; 266. „მელიქიშვილი“; 267. „მელიქიშვილი“; 268. „მელიქიშვილი“; 269. „მელიქიშვილი“; 270. „მელიქიშვილი“; 271. „მელიქიშვილი“; 272. „მელიქიშვილი“; 273. „მელიქიშვილი“; 274. „მელიქიშვილი“; 275. „მელიქიშვილი“; 276. „მელიქიშვილი“; 277. „მელიქიშვილი“; 278. „მელიქიშვილი“; 279. „მელიქიშვილი“; 280. „მელიქიშვილი“; 281. „მელიქიშვილი“; 282. „მელიქიშვილი“; 283. „მელიქიშვილი“; 284. „მელიქიშვილი“; 285. „მელიქიშვილი“; 286. „მელიქიშვილი“; 287. „მელიქიშვილი“; 288. „მელიქიშვილი“; 289. „მელიქიშვილი“; 290. „მელიქიშვილი“; 291. „მელიქიშვილი“; 292. „მელიქიშვილი“; 293. „მელიქიშვილი“; 294. „მელიქიშვილი“; 295. „მელიქიშვილი“; 296. „მელიქიშვილი“; 297. „მელიქიშვილი“; 298. „მელიქიშვილი“; 299. „მელიქიშვილი“; 300. „მელიქიშვილი“; 301. „მელიქიშვილი“; 302. „მელიქიშვილი“; 303. „მელიქიშვილი“; 304. „მელიქიშვილი“; 305. „მელიქიშვილი“; 306. „მელიქიშვილი“; 307. „მელიქიშვილი“; 308. „მელიქიშვილი“; 309. „მელიქიშვილი“; 310. „მელიქიშვილი“; 311. „მელიქიშვილი“; 312. „მელიქიშვილი“; 313. „მელიქიშვილი“; 314. „მელიქიშვილი“; 315. „მელიქიშვილი“; 316. „მელიქიშვილი“; 317. „მელიქიშვილი“; 318. „მელიქიშვილი“; 319. „მელიქიშვილი“; 320. „მელიქიშვილი“; 321. „მელიქიშვილი“; 322. „მელიქიშვილი“; 323. „მელიქიშვილი“; 324. „მელიქიშვილი“; 325. „მელიქიშვილი“; 326. „მელიქიშვილი“; 327. „მელიქიშვილი“; 328. „მელიქიშვილი“; 329. „მელიქიშვილი“; 330. „მელიქიშვილი“; 331. „მელიქიშვილი“; 332. „მელიქიშვილი“; 333. „მელიქიშვილი“; 334. „მელიქიშვილი“; 335. „მელიქიშვილი“; 336. „მელიქიშვილი“; 337. „მელიქიშვილი“; 338. „მელიქიშვილი“; 339. „მელიქიშვილი“; 340. „მელიქიშვილი“; 341. „მელიქიშვილი“; 342. „მელიქიშვილი“; 343. „მელიქიშვილი“; 344. „მელიქიშვილი“; 345. „მელიქიშვილი“; 346. „მელიქიშვილი“; 347. „მელიქიშვილი“; 348. „მელიქიშვილი“; 349. „მელიქიშვილი“; 350. „მელიქიშვილი“; 351. „მელიქიშვილი“; 352. „მელიქიშვილი“; 353. „მელიქიშვილი“; 354. „მელიქიშვილი“; 355. „მელიქიშვილი“; 356. „მელიქიშვილი“; 357. „მელიქიშვილი“; 358. „მელიქიშვილი“; 359. „მელიქიშვილი“; 360. „მელიქიშვილი“; 361. „მელიქიშვილი“; 362. „მელიქიშვილი“; 363. „მელიქიშვილი“; 364. „მელიქიშვილი“; 365. „მელიქიშვილი“; 366. „მელიქიშვილი“; 367. „მელიქიშვილი“; 368. „მელიქიშვილი“; 369. „მელიქიშვილი“; 370. „მელიქიშვილი“; 371. „მელიქიშვილი“; 372. „მელიქიშვილი“; 373. „მელიქიშვილი“; 374. „მელიქიშვილი“; 375. „მელიქიშვილი“; 376. „მელიქიშვილი“; 377. „მელიქიშვილი“; 378. „მელიქიშვილი“; 379. „მელიქიშვილი“; 380. „მელიქიშვილი“; 381. „მელიქიშვილი“; 382. „მელიქიშვილი“; 383. „მელიქიშვილი“; 384. „მელიქიშვილი“; 385. „მელიქიშვილი“; 386. „მელიქიშვილი“; 387. „მელიქიშვილი“; 388. „მელიქიშვილი“; 389. „მელიქიშვილი“; 390. „მელიქიშვილი“; 391. „მელიქიშვილი“; 392. „მელიქიშვილი“; 393. „მელიქიშვილი“; 394. „მელიქიშვილი“; 395. „მელიქიშვი

სთვის იდგამდა მუშა ხალგი წყლებზე ფეხს.

ეს მხოლოდ იმ დღეს ვაგიგო, — პირველ სადილზე რომელიც ჩემი საკუთარის შრომით იყო შექმნილი.

ჯერ მთელი ოცი დღე გულის ფანტაზიით მოველოდი პირველ ჯანდასჯის. ჯამაგირი! ეს ხომ ყველასთვის ცხადი და სარწმუნო ნიშანი იყო, რომ მე უკვე მოზრდილი, თავისუფალი და დამოუკიდებელი ვიყავი, რასაც პატარაობით ვოცნებობდი.

შინ ამაყად დავბრუნდი. ქვეყანა ვარდის ფრად მჩვენებდა. რამდენი ავიღე, ეს არ მჭივთებოდა. საგულისხმო იყო მხოლოდ ისა, რომ მე თვითონ საკუთარი ჯანდასჯის ავიღე. სადილობა ჯერ კიდევ აღდგე იყო და მეც თითქმის იმისთვის, რომ სხვებსაც ეგრძნობ ჩემი სიხარული, მდღეობს და დიასახლისი დანახარჯის ანგარიში მოთხოვნი. მომარტყეს (სხვა სიტყვას მაშინ როდესაც ვაძრებდი თავს) — ელდა მეცა ვიგრძენ როდენობის საზინველმა. შედეგი ათი დღისთვის თითქმის არა მჩვენებდა რა. წარმოადგინეთ, თურმე იმდენი მძღველია ჯანდასჯის, რამდენსაც ორთა-მეორეობით მარტო მე ვხარავდი მონაწილეობაში. სწორედ იმ წუთებში ვაგიგე შობილების ყადრი, მათი დაუღალავი მზრუნველობა და შრომატოლი გულის პასუხი. თურმე ყველაფერი გვაწვდილიდან, გარდა ცხოვრებისა და როცა ცხოვრების მუარე ამოცანა შეუბრალდებლად ამტუხა თვალ-წინ, დავინებო და ვერც ერთ ანდა-უბნებდა, რითაც კი სასურველად მათი გამომიტყეს, პასუხი ვერ მებოძა...

სადილი უკვე შემოტანათ, — ის დაუვიწყარი, პირველი სადილი. შევცქეროდი და ცხადად ვგრძობიდი, რომ ეს გარდასი არა მშობილანს, არამედ ნაწილი იყო ჩემი საკუთარი არსებისა, რომელიც ვილაცის რაღაცაზე მიყვებოდი, რომ კუჭი გამძღვლო, ეს სადილი თითქმის ჩემი გულის, ჩემი ტვინის ნაწილი იყო, რომელიც პირში უნდა ჩაქედო, რომ ქანის სიამოვნება მტკნარი.

შევცქეროდი და გული მემღვრებოდა. დიდ ხანს ვუფიქროდი გარემოში, მაგრამ ქაბა ვერ ვაძებდნა, სანამ მეორე მუარე სინამდვილემ არ გამოაჩვენა: მორიგე ვიყავ და ნახევარი საათი-ოთხი დამჩინდა თავისუფალი...

დაახლოვებით ასეთი სინამდვილე იყო პატარა ამავე, რომელიც ერთხელ, ოთხმოციან წლებში, საღამო ხანს, ბინების გასინჯვის დროს გვიამბო თავისი თავგადასავალიდან **„ტორტოზაში“** — აქ განსვენებულია († 12 ნოემბერს) **სტეფანე შიოს ძე ძინი-სტარიშვილი** — თავისი პაწია მოწვევების, რასაკვირველია, ჩემს გადმოცემაში მათგან რაღაც არ არის დაკლებული ის გრძობიერი სიტყვები, წმინდა ქართული და მომხიბლავი კილო, რომელიც ნათქვამს შიოს გულში აწვევდა და მსმენელს. ეს განსვენებულის პირად ღირსებას შეადგენდა, რომლის მიხედვით მხოლოდ რჩეულია ხედავდა. მე მხოლოდ შინაარსი მოგახსენეთ. არ ვიცი, აღნიშნა თუ არა სადმე განსვენებულმა თავისებური მკვლელობით მოგონება პირველ გვინით აღარ იყლიან კაცთმოყვარება და სათნოება.

„ჩარდილიში“ ილიას მიერ თანამედროვე ტფილისისა და გვირგვინისა და მტკვრის დასახილთება იმდენად საფალოლოა, რომ მკითხველის გულს მწარე ნაღველად ეფინება, როდესაც იგი დასახილთება მწვედვ სინამდვილე; დღესაც კი დაძინებულ ბორკილზე სტეფანე მათთვის შეიღებოდა და იქ საღაპურად უკვადვებისა სტეფანე იახმას ერის ცხოვრებად, სად იდგა იგი ცხოვრებისა, რიგე დედა-ქალაქი ვრცელი აწ სამიტირდა დაბად გამხდარა.

მაგრამ პოეტს რომად სწამს, რომ ვერი, რომელიც საუკუნოებით იბრძოლა თვისი ვინაობის დასაცავად და თვისი პიროვნება მტკვრამტე საუკუნის დაწყებამდის შეინახა, კვლავ აღსდგება და განახლებულს, სავროვნო ნიადაგზე დაფუძნებულს ცხოვრებას დაიწყებს.

და მყინვარზედ მუხლ-მოყრილი ილიას მოხუცი ხომ ქართველი ერის აღორძინებას შესთხოვს უზუნაეს: „მომამდლე ქართველს ქართველის ნობა და სიყვარული და აღუდგინე მწვენიერი ესე მამუელი.“

პოეტი, სახიერო! ცისარტყელა განავლიე ცხა, რათა წარდგინოს მხოლოდინი წარხოცო ხალხსა.

სადილის შესახებ, ან უამბო თუ არა იგივე თავის მოწვევით სხვა თაობას, მაგრამ ჩემის დროის მოწვევებზე დიდი შთაბეჭდილება მოახდინა ამ მოთხრობამ. როცა ვინმე სადილს დანიშნავდა ან ძლიერ მოაწონებდა, ანაღველდა ვეტყუდით ხოლმე: „აბა ერთი მაშინ სტეფანე, როცა პირველად სკამ საკუთარ სადილსო...“

ბევრჯერ მომგონებია განსვენებულის ნამძობი, როცა სწავლა განვაგრძე. მომავლად იმ დღესაც როცა პირველად ავიღე შრომის ფასი და მიიღოს არსებით ვიგრძენ ნამძობის სინამდვილე. მუდამ ტკბილი იყო ეს მოგონება, მაგრამ მძიმე ლოდინი და დამაწყობი სადილსო.

ნეტარ ცუხს ხსენება შენი, ტკბილი და გონიერი მაწავლებელი! ახელი.

მარტოობის მონასტარი.

ღვთაების მონასტარიდან კარგა მანძილზე, მაღალ კლდის თავზე, მდებარეობდა გადმოცქირება ღირსი მამა ანტონი მარტოობის სვეტი. ბერების სიტყვით, ათი-თხუთმეტე წლის წინად ანტონის სვეტიამტევილა, მეტად ძნელი ყოფილა „შეზო-რობისა გამო, მაგრამ დღეს მშვენიერი მიხვეული-ამხვეული“ განიერი გზა მიიღო-აღის. როგორც მამასტრის წინამძღვარმა მამა გერმანემ მიანბო, ეს გზა გაუკეთებია მთავარ-დიოკონის მამა იოსებს. სვეტზე ყოფილა მიღ-გმული პატარა ეკლესია და ჩამონგულა. აქ ფიცრული მოაჯირი მიუღდავის თავისი საფასით ერთს თბილისელს. აქედან გადახვედა ფრი-ალი კლდეზე თავზარს სტეფანე მანას. სვეტიდან, ორი-სამი გუთნის გაშლით მოშორებით, არის ტუიანი ვაკე, სადაც ეტყობა, ოდესმე აქ ეკლესიაც ყოფილა და შენობებიც. აქ, ასევეა ხის ჯვარი ფიცრულით წამოხურული. ჯვარი უკუთხოვია, მთავარ ეპისკოპოსს ალექსის, და სურვილი ვახუშტისა აქვს ნიშის ამწვენაზედაც.

ძველის გადმოცემით ამ ალაგას ყოფილან თორმეტნი მძინე-ბერები, რომელნიც მტერთ ამოუწვევით და ეკლესიაც დაუნგრევიათ. მართ-ლაც, ჯვარზე ცოტა მოშორებით ერთი ამაღლებული ლავი ყოფილა ზედ ხეებით შემოსილი. გადმოცემის მიხედვით, მამა იოსებ ბერს, მკვი შეპაზრია, რომ აქ რაღაც უნდა იყოს; მისდგომია ამ ალაგს და დაუწყებია თხრა, სადაც აღმოუჩინია, 1911 წელს ძველი ეკლესიის ნანგრევები. ეკლესიის კედელს აღლ ნახევარი სიმაღლე აქვს. როგორც ნათხარიდან სჩანს, ეკლესია მწვენი კრამიტით ყოფილა დახურული; ნახევრები იმ კრამიტისა დღესაცა ყრია. ღვთაების მონასტრის ქვეით ზრდილობის მხარეს, არის ძველი პატარა-ეკლესია, ყოველად წმინდის სახელზე; აქაც იოსებ ბერს გაუკეთებია მშვენიერი ბილიკი. სოფელ მარტოობიდან მომავალი გზაც მარტოობის გზებისა დასმარებით მწვენიერ საურე გზა გაუკეთებიათ. იოსებ ბერმა მიამბო შემდეგ: ღვთაების მონასტრის ქვეით, ჩრდი-ლოეთის მხარეს; იმ დროს როცა სამშობლოს და გახდა მისთვის „მი-ხარობელი ტბილ იმედისა“.

საერთოდ ეს პოემა ძლიერია როგორც ერთი, ისე სურათის თანდათ-ნობითი გადაშლით და მხატვრული დასურათების მხრივ იგი არ ჩამოუვარდება ჩვენი „ბოლი სულის“ გენიოსის ნ. ბარათაშვილის პოემისა „მდელი ქართლისა“, რომელშიც სოლომონ მსაჯულის თვითული სიტყვა მაღალ აზროვნებითაა სასვე: „მაგრამ შენ, მეფე; ვინ მოგცა ნება განუბოძო შენთ ყმათ ცხოვრება, მისდევდ შენსა სულ სვეტობას და უთრგნიდ ავაიკი უფლებას? შენ გრმან მოგცა პირველ ღირსება“.

რათა დაუცვა ყოფა ცხოვრება და რად იფიქრებ, რა მე მარადის ერისა ეკუთვნის გულის თქმა მეფის? — საყვედურის ასეთ სიტყვებს წარმოსთქვამს ბარათაშვილის მსაჯული ერთგულს მიმართ იმ განზრახვის გა-მი, რომელიც ირაკლის გულის დი-დი ხანია გადაეწყვიტა. ილიას მოხუცი კი იმ დროს ეხე-და, როდესაც უკვე კარგა ხანია შე-სრულდა განზრახვა მეფის ირაკლისა და საქართველო სხვის კალთის ქვეშ შეეფარა. იგი მწარედ იგონებს იმ დროს, როდესაც საქართველოს შეიღინ სამშობლოსათვის:

„მეტირად მარად აღმადგინო ფროვანია ილიას შემოქმედება: მას ასაზრდოებს პოეტის სამშობლოს წარსული დიდება და აწმყო ბედზე მდგომარეობა; მას იზიდავს თვისკენ ყმათა და საზოგადო ჩაგრულთა ბედურული არსებობა; მას ჰიბობავს ბუნე-

რა საჭიროა!...

დასწვდეს ჩანის წმინდა სიმები, სვედათა ქია შეუწინა შევას; მე აღარ მიყვარს შხის სხივები, აღარა ვგალობ რიერაზე ქებას...
შეკარა ფოთლებს ხეზე ხელს ნუ შეახებთ, უმისიდაც ჩამოცვიდეთ! — რა საჭიროა ბედს რომ მიძავებთ, განა ისე კი არ მეზობლება?!

ი. მჭელიშვილი.

საბაღე ალაგს ვბარადე და მიწას გასწორებდი, წავაწყდი ერთს დიდ ქაქს, (პტუელ ქვას) ქაქი როგორც იყო ახადე, და საწილით ჩავედი; შიგ ქვიტური ამოშენებული მოზრდილი ოთახი არისო. კედლის ძირებზე ქვიტორისავე ჩამოსასხდომია, ჩამოსასხდომზე არის ჩამომჭკრივე-ლი თორმეტი კაცის ჩონჩხი; ეტყობა ჩამომხსნარან და ისე დახოცოლან; თავები ძირსა ყრია. ჩონჩხებზე ჩამოსასხდომზე ეტყობა თითქმის მტერს თავები დაუყრევინებით, წინ მისასხდომზე დარჩენილაო. ქაქი როგორც იყო, ისე დახვებო და მიწა მივაყარეო, თქვა მამა იოსებმა. შეი-ძლება ამ აქლდაში, ისტორიისთვის შესანიშნავი რამ აღმოჩნდეს; ურგო არ იქნება ჩვენი ისტორიკოსი ვინმე მივიღოდეს ამ აქლდაში გასანიშნავად ღვთაების მონასტრში. მამა იოსები (ერის კაცობაში იაკობ ხარაზი შეი-ლი) 30 წელიწადია რაც ამ მონასტრშია და თავისი მათლომე აქ შეუწირავს. ესა პატარა წყარო რავეია მარტოობიდან მომავალ გზის მხარეს და ცდილობს როგორმე მონასტრში გამოიყვანოს.

ქართველი ოსებმა წამოეფი.

სათათგირი ბარუამი.

კადეტებს აზრად აქვთ შეიტანონ შეკითხვა ადმინისტრაციის უკანონო მოქმედების შესახებ არჩევნების დროს. ნაციონალიზმები და მემარჯვე-ნენა, როგორც მკითხველებს ეცოდინებათ, დემონსტრაციულად გა-ვიდნენ სათათგირის სხდომიდან იმ დროს, როდესაც თავმჯდომარედ არჩეული რომანოვი სიტყვას ამბობდა. შედეგად ამას ის მოჰყვა, რომ თერთმეტი უქმყოფილი გლეხი ოქტომბრისთვის ფრაქციამი გა-დაიყვრა და ერთი კიდევ — პროგრესისტებშიო.

გლესებს, რომელთა რიცხვი 80 ილიადს, აზრად აქვთ გლახთა დამო-უკიდებელი ფრაქცია შექმნან.

საკანონმდებლო მუშაო-ბის გამაჰვიდრობითი საკითხი.

მარინის სასახლეში 12 ნოემბერს, მანუხინს თავმჯდომარეობით მოხდა სხდომა სახელმწიფოს საბჭოს საქანონ-მდებლო საკმისისა. კომისიის წევ-რებს გარდა თათბირში მონაწილე-ობას იღებდნენ მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე კოკოცვეცი, იუსტი-ციის უწყისი, საკედისა და ლინიან-სხდომისა.

და თავდადებს მამულისათვის ერთმანეთს ომში ეცოლებოდნენ. უკვე გააქტრენ ის დღეები, მაგრამ დღეს გაქტრა იგივე ძალ-გულოვნება, და საკვირველი მამა-საქვინი ეხსიარდებდნენ შენს შივლს არც აკონ-ტრება.

მწარედ ჰქიცხავს იგი მოხუცი სა-ქართველოს შეიღების დაკემა-და-ქვეითებას და სულით ნატრობს იმ დღის დადგომას, რომ ქართველებს კვლავ აღიჭურვებიათ მამა-პაპური სულით და გულით და რომ ქარ-თველობა სასიქაღულოდ ექმნება ქვეყნის წინაშე ყოველ ქართველის ერთგულსა შეიღობა? ეს პოემა ძლიერს შთაბეჭდილებას სტოვებს მკითხველზე როგორც სა-ქართველოს ბედის საერთოდ გა-თავისუფლებით, რომელიც პოეტს მართლაც დიდებულად აქვს გადმო-ცემული, ისე იმ დღის აღწე-ლით, როდესაც აღმობრწყინებულ-მა მზემ თვისი პირველი სხივები სტოროცნა ქვისა და ქვეყნის შუა-დაკიდულა მყინვარს და „მისი ყი-ნულით ნაკვეთი თავი მოპართო ოქ-როს სხივებით“.

საზოგადოდ მრავალ ფროვანია ილიას შემოქმედება: მას ასაზრდოებს პოეტის სამშობლოს წარსული დიდება და აწმყო ბედზე მდგომარეობა; მას იზიდავს თვისკენ ყმათა და საზოგადო ჩაგრულთა ბედურული არსებობა; მას ჰიბობავს ბუნე-

ვითკეთო: თუ ვინცობა საბჭომ არ მოიწონა ცალკე მუხლები სა-თათბიროს მიერ დამტკიცებულ კანონ-პროექტისაო, ახლომ სათათბი-რომ ეს კანონ-პროექტი არსებითად უნდა განიხილოს და არა მარტო და-წვინებული მუხლები ამის შემდეგ, თუ საბჭომ კიდევ არ მოიწონა სა-თათბიროს შესწორებანი, მაშინ კან-ონ-პროექტი შესთანხმებულ კომი-სიას უნდა გადაეცესო. მთავრობის წარმომადგენლებმა მოაწონეს ვერი-მის აზრი. საკითხს კენჭი უყარეს, საკითხი მიღებულ იქნა წინააღმდეგ სამი ხმისა.

პატარა შუაბთნი

მეხუთე აუდიტორია გაქედლია მსმენელებით. შემოდს ახალგაზრდა პროფესორი, აღის კათედრაზე და იწყობს საშობალო უფლებიდან ლექციის კითხვას. „ბ.ბ. წარსულ-ლექციაში შევებე დაწვრილებით, თუ როგორ ხდება ანდერძით ქონე-ბის გადაცემა. წერილი მოძრაიე ქა-ნების, ანუ ნივთის გადაცემა ხშირად ხდება უწერილობით, სიტყვიერად, ამას საშობალო უფლებში ეწო-დება ჩუქება. ყოველ უფლებიან პირს შეუძლიან თავის ნებით აჩუ-ქვს ვისმეს ესა თუ ის ნივთი. ამ მო-ქმედებაში საჭიროა მხოლოდ სამი ელემენტი. პირველი — ჩუქებელის სრული ნება-სურვილი; მეორე — ჩუქ-ებელის უფლება ამ ნივთზე; და მე-ორე — მიწამე. მაგალითად: რომელი-მე თქვენგანს კარგა ნაცნობმა თუ ნა-თესამა გაჩუქებო ნივთი, რომელიც მას არ ეკუთვნის, გამოაცხადათვის სურ-ვილი, დასწრო მოწვევებიც. ამ შემ-თხვევაში მიმდებ, რასაკვირველია, ვერ ხდება ჩუქება ნივთის მესაკუ-თრედ, რადგან ნივთი ჩუქებლისა არ იყო. ავიღოთ თუნდ ასეთი მა-გალითი. ვინმე მიღობდა თავის მო-სამსახურეს აჩუქა ოქროს საათი. ამაგის არ დაუნახავს ეს. უეცრივ გარდაიცვალა ჩუქებელი. მისი მემ-კვიდრეები არამც თუ წარამყვენ მოსამსახურეს საათს, არამედ სასა-თალოშიც მისცემენ, ქურდობას დას-წამებენ. ან კიდევ: რომელიმე ნა-ცნობი ქალი ჩაგაცივდათ აჩუქეთ მას ძვირად საშობალო სურათი. თქვენ არ გინდათ ამ სურათის ჩუ-ქება, მაგრამ ქალმა იმდენი ხრიკები დაგვიჩინა, რომ ეს სურათი დაგტყუათ.

მეხუთე აუდიტორია გაქედლია მსმენელებით. შემოდს ახალგაზრდა პროფესორი, აღის კათედრაზე და იწყობს საშობალო უფლებიდან ლექციის კითხვას. „ბ.ბ. წარსულ-ლექციაში შევებე დაწვრილებით, თუ როგორ ხდება ანდერძით ქონე-ბის გადაცემა. წერილი მოძრაიე ქა-ნების, ანუ ნივთის გადაცემა ხშირად ხდება უწერილობით, სიტყვიერად, ამას საშობალო უფლებში ეწო-დება ჩუქება. ყოველ უფლებიან პირს შეუძლიან თავის ნებით აჩუ-ქვს ვისმეს ესა თუ ის ნივთი. ამ მო-ქმედებაში საჭიროა მხოლოდ სამი ელემენტი. პირველი — ჩუქებელის სრული ნება-სურვილი; მეორე — ჩუქ-ებელის უფლება ამ ნივთზე; და მე-ორე — მიწამე. მაგალითად: რომელი-მე თქვენგანს კარგა ნაცნობმა თუ ნა-თესამა გაჩუქებო ნივთი, რომელიც მას არ ეკუთვნის, გამოაცხადათვის სურ-ვილი, დასწრო მოწვევებიც. ამ შემ-თხვევაში მიმდებ, რასაკვირველია, ვერ ხდება ჩუქება ნივთის მესაკუ-თრედ, რადგან ნივთი ჩუქებლისა არ იყო. ავიღოთ თუნდ ასეთი მა-გალითი. ვინმე მიღობდა თავის მო-სამსახურეს აჩუქა ოქროს საათი. ამაგის არ დაუნახავს ეს. უეცრივ გარდაიცვალა ჩუქებელი. მისი მემ-კვიდრეები არამც თუ წარამყვენ მოსამსახურეს საათს, არამედ სასა-თალოშიც მისცემენ, ქურდობას დას-წამებენ. ან კიდევ: რომელიმე ნა-ცნობი ქალი ჩაგაცივდათ აჩუქეთ მას ძვირად საშობალო სურათი. თქვენ არ გინდათ ამ სურათის ჩუ-ქება, მაგრამ ქალმა იმდენი ხრიკები დაგვიჩინა, რომ ეს სურათი დაგტყუათ.

მეხუთე აუდიტორია გაქედლია მსმენელებით. შემოდს ახალგაზრდა პროფესორი, აღის კათედრაზე და იწყობს საშობალო უფლებიდან ლექციის კითხვას. „ბ.ბ. წარსულ-ლექციაში შევებე დაწვრილებით, თუ როგორ ხდება ანდერძით ქონე-ბის გადაცემა. წერილი მოძრაიე ქა-ნების, ანუ ნივთის გადაცემა ხშირად ხდება უწერილობით, სიტყვიერად, ამას საშობალო უფლებში ეწო-დება ჩუქება. ყოველ უფლებიან პირს შეუძლიან თავის ნებით აჩუ-ქვს ვისმეს ესა თუ ის ნივთი. ამ მო-ქმედებაში საჭიროა მხოლოდ სამი ელემენტი. პირველი — ჩუქებელის სრული ნება-სურვილი; მეორე — ჩუქ-ებელის უფლება ამ ნივთზე; და მე-ორე — მიწამე. მაგალითად: რომელი-მე თქვენგანს კარგა ნაცნობმა თუ ნა-თესამა გაჩუქებო ნივთი, რომელიც მას არ ეკუთვნის, გამოაცხადათვის სურ-ვილი, დასწრო მოწვევებიც. ამ შემ-თხვევაში მიმდებ, რასაკვირველია, ვერ ხდება ჩუქება ნივთის მესაკუ-თრედ, რადგან ნივთი ჩუქებლისა არ იყო. ავიღოთ თუნდ ასეთი მა-გალითი. ვინმე მიღობდა თავის მო-სამსახურეს აჩუქა ოქროს საათი. ამაგის არ დაუნახავს ეს. უეცრივ გარდაიცვალა ჩუქებელი. მისი მემ-კვიდრეები არამც თუ წარამყვენ მოსამსახურეს საათს, არამედ სასა-თალოშიც მისცემენ, ქურდობას დას-წამებენ. ან კიდევ: რომელიმე ნა-ცნობი ქალი ჩაგაცივდათ აჩუქეთ მას ძვირად საშობალო სურათი. თქვენ არ გინდათ ამ სურათის ჩუ-ქება, მაგრამ ქალმა იმდენი ხრიკები დაგვიჩინა, რომ ეს სურათი დაგტყუათ.

გალკანეთის ომი

დ ი ვ ე მ ე ბ ი
24 ნოემბერი.
საზავო მოლაპარაკება.
ხტამბოლი. ნახში-ფაშა დიხტუ-ფაშა სადემკოიდან მოვიდნენ. მონა-წილეობა მიიღეს მინისტრთა საბ-ჭოს სხდომებზე.

გალკანეთის ომი. ნახში-ფაშა დიხტუ-ფაშა სადემკოიდან მოვიდნენ. მონა-წილეობა მიიღეს მინისტრთა საბ-ჭოს სხდომებზე. ებორე მტერებსა და ოსმალებს შორის ბრძოლა სწარმოებს.

საუბედუროდ, დრო ნებას არ მამ-ლევეს, შევეხო ილიას სხვა პოეტურ ნაწარმოებთ და ოქლებული ვარ ნა-თქამიდან დავექყოფილდე. სწორედ ხუთი წლის წინდ ჩვენ „სამშობლო ვასა ბნელად გაშლილი გლოვის ზეწარი გადაეფარა:“ მოკ-ლეს სამშობლოს ერთგული გუშაგი დამამადელია და საქართველოს სა-მარადისოდ წარუბოცელი სირცხვი-ლი აქამეს. საწუგებულად ისლა და-გვრჩენია, რომ ბევრ დიდ-ბუნებოვან ადამიანთ ასეთივე ბედი ეწიათ, ავი-დებელი მხატვარ-მოქანდელ ეფილე-ური, ზევსის შესანიშნავ ქანდაკების შემქნელი, რომელსაც თანამედროვეთ ცოლი დასწამეს ოქროს მითვისებაში და საწამლავის მიღებით დაასრულე-ბინეს წუთისოფელი, მაგრამ ის, რაც ჩვენ ჩავიდინეთ, ყველას აღმებტება: ნაცვლად დაფნის გვირგვინისა, პო-ეტს მირონ-ცხებული შუბლი ცხელი ტუფით გაუტუთ.

როდესაც ქართველი ერი ძველს ადგამს ილიას საფლავზე, საჭიროა ცივი მარმარილო გავიფიქვებო და განცხოველებული იქნეს მთელი ერის უწრფელს შენანების გრძობ-ით იმ უღრდესი დანაშაულისა, რომელიც ქართველ ერს ილიას წი-ნაშე მიუძღვის. მხოლოდ მაშინ ექმ-ნება ძველის დადგმისთვის თვის აზრი და მნიშვნელობა.

მეხუთე აუდიტორია გაქედლია მსმენელებით. შემოდს ახალგაზრდა პროფესორი, აღის კათედრაზე და იწყობს საშობალო უფლებიდან ლექციის კითხვას. „ბ.ბ. წარსულ-ლექციაში შევებე დაწვრილებით, თუ როგორ ხდება ანდერძით ქონე-ბის გადაცემა. წერილი მოძრაიე ქა-ნების, ანუ ნივთის გადაცემა ხშირად ხდება უწერილობით, სიტყვიერად, ამას საშობალო უფლებში ეწო-დება ჩუქება. ყოველ უფლებიან პირს შეუძლიან თავის ნებით აჩუ-ქვს ვისმეს ესა თუ ის ნივთი. ამ მო-ქმედებაში საჭიროა მხოლოდ სამი ელემენტი. პირველი — ჩუქებელის სრული ნება-სურვილი; მეორე — ჩუქ-ებელის უფლება ამ ნივთზე; და მე-ორე — მიწამე. მაგალითად: რომელი-მე თქვენგანს კარგა ნაცნობმა თუ ნა-თესამა გაჩუქებო ნივთი, რომელიც მას არ ეკუთვნის, გამოაცხადათვის სურ-ვილი, დასწრო მოწვევებიც. ამ შემ-თხვევაში მიმდებ, რასაკვირველია, ვერ ხდება ჩუქება ნივთის მესაკუ-თრედ, რადგან ნივთი ჩუქებლისა არ იყო. ავიღოთ თუნდ ასეთი მა-გალითი. ვინმე მიღობდა თავის მო-სამსახურეს აჩუქა ოქროს საათი. ამაგის არ დაუნახავს ეს. უეცრივ გარდაიცვალა ჩუქებელი. მისი მემ-კვიდრეები არამც თუ წარამყვენ მოსამსახურეს საათს, არამედ სასა-თალოშიც მისცემენ, ქურდობას დას-წამებენ. ან კიდევ: რომელიმე ნა-ცნობი ქალი ჩაგაცივდათ აჩუქეთ მას ძვირად საშობალო სურათი. თქვენ არ გინდათ ამ სურათის ჩუ-ქება, მაგრამ ქალმა იმდენი ხრიკები დაგვიჩინა, რომ ეს სურათი დაგტყუათ.

პატარა შუაბთნი

მეხუთე აუდიტორია გაქედლია მსმენელებით. შემოდს ახალგაზრდა პროფესორი, აღის კათედრაზე და იწყობს საშობალო უფლებიდან ლექციის კითხვას. „ბ.ბ. წარსულ-ლექციაში შევებე დაწვრილებით, თუ როგორ ხდება ანდერძით ქონე-ბის გადაცემა. წერილი მოძრაიე ქა-ნების, ანუ ნივთის გადაცემა ხშირად ხდება უწერილობით, სიტყვიერად, ამას საშობალო უფლებში ეწო-დება ჩუქება. ყოველ უფლებიან პირს შეუძლიან თავის ნებით აჩუ-ქვს ვისმეს ესა თუ ის ნივთი. ამ მო-ქმედებაში საჭიროა მხოლოდ სამი ელემენტი. პირველი — ჩუქებელის სრული ნება-სურვილი; მეორე — ჩუქ-ებელის უფლება ამ ნივთზე; და მე-ორე — მიწამე. მაგალითად: რომელი-მე თქვენგანს კარგა ნაცნობმა თუ ნა-თესამა გაჩუქებო ნივთი, რომელიც მას არ ეკუთვნის, გამოაცხადათვის სურ-ვილი, დასწრო მოწვევებიც. ამ შემ-თხვევაში მიმდებ, რასაკვირველია, ვერ ხდება ჩუქება ნივთის მესაკუ-თრედ, რადგან ნივთი ჩუქებლისა არ იყო. ავიღოთ თუნდ ასეთი მა-გალითი. ვინმე მიღობდა თავის მო-სამსახურეს აჩუქა ოქროს საათი. ამაგის არ დაუნახავს ეს. უეცრივ გარდაიცვალა ჩუქებელი. მისი მემ-კვიდრეები არამც თუ წარამყვენ მოსამსახურეს საათს, არამედ სასა-თალოშიც მისცემენ, ქურდობას დას-წამებენ. ან კიდევ: რომელიმე ნა-ცნობი ქალი ჩაგაცივდათ აჩუქეთ მას ძვირად საშობალო სურათი. თქვენ არ გინდათ ამ სურათის ჩუ-ქება, მაგრამ ქალმა იმდენი ხრიკები დაგვიჩინა, რომ ეს სურათი დაგტყუათ.

მეხუთე აუდიტორია გაქედლია მსმენელებით. შემოდს ახალგაზრდა პროფესორი, აღის კათედრაზე და იწყობს საშობალო უფლებიდან ლექციის კითხვას. „ბ.ბ. წარსულ-ლექციაში შევებე დაწვრილებით, თუ როგორ ხდება ანდერძით ქონე-ბის გადაცემა. წერილი მოძრაიე ქა-ნების, ანუ ნივთის გადაცემა ხშირად ხდება უწერილობით, სიტყვიერად, ამას საშობალო უფლებში ეწო-დება ჩუქება. ყოველ უფლებიან პირს შეუძლიან თავის ნებით აჩუ-ქვს ვისმეს ესა თუ ის ნივთი. ამ მო-ქმედებაში საჭიროა მხოლოდ სამი ელემენტი. პირველი — ჩუქებელის სრული ნება-სურვილი; მეორე — ჩუქ-ებელის უფლება ამ ნივთზე; და მე-ორე — მიწამე. მაგალითად: რომელი-მე თქვენგანს კარგა ნაცნობმა თუ ნა-თესამა გაჩუქებო ნივთი, რომელიც მას არ ეკუთვნის, გამოაცხადათვის სურ-ვილი, დასწრო მოწვევებიც. ამ შემ-თხვევაში მიმდებ, რასაკვირველია, ვერ ხდება ჩუქება ნივთის მესაკუ-თრედ, რადგან ნივთი ჩუქებლისა არ იყო. ავიღოთ თუნდ ასეთი მა-გალითი. ვინმე მიღობდა თავის მო-სამსახურეს აჩუქა ოქროს საათი. ამაგის არ დაუნახავს ეს. უეცრივ გარდაიცვალა ჩუქებელი. მისი მემ-კვიდრეები არამც თუ წარამყვენ მოსამსახურეს საათს, არამედ სასა-თალოშიც მისცემენ, ქურდობას დას-წამებენ. ან კიდევ: რომელიმე ნა-ცნობი ქალი ჩაგაცივდათ აჩუქეთ მას ძვირად საშობალო სურათი. თქვენ არ გინდათ ამ სურათის ჩუ-ქება, მაგრამ ქალმა იმდენი ხრიკები დაგვიჩინა,

